

21 ΙΟΥΝΙΟΥ 2021

† ΔΕΥΤΕΡΑ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.

«ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ»

Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (γ'-δ' αἰ.). Τερεντίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἰκονίου (α' αἰ.), Νικήτα ἱερομάρτυρος τοῦ Νισυρίου (†1732).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλὴν Γα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν
ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι
Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η
μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο
μα τι Κυ υ ρι ου

ᾠχος πλὴν Γα ρ

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
ο παν σο ο φης τος α λι εις α να δει ει ξας κα

τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και
 δι αυ των την οι κς με νησαγη νε ευσας φι λανθρω
 πε ε δο ξα σοι
 τὸ τέλος: φι λανθρω πε ε δο ξα σοι οι οι οι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος Δι

Την με θε ορ τον πι στοι και τε λευ ται αν ε
 ορ την ε ορ τα σω μεν φαι δρωσ αυ τη ε στι
 Πε ντη κο στη ε πα γγε λι ας συμ πλη ρω σις και
 προ θε σμι ι ας εν ταυ τη γαρ το πυρ
 του Πα ρα κλη η τς ευ θυς κα τε βη ε πι γης
 ω σπερ εν ει ει δει γλωσ σων και Μα θη τας ε φω τι
 ι σε και τς τς ς ρα νο μν στας α νε δει ει ξε
 το φω ως ε πε ε ε στη του Πα α ρα κλη η η

τὸ και τον κο σμον ε φω ω τι σε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Η τὸ Πνευ μα τος πη γη ε πι δη μῶ σα

τοις εν γη εις πυρ φο ρῶς πο τα μῶς με ρι ζο

με νη νο η τῶς τῶς Α πο στο λῶς ε δρο σι ζε φω

τα γῶ γῶ ς σα και γε γονεν αυ τοις νε

φος δρο σω ω δεσ το πυρ φω τι ζῶ σα αυ τῶς και

υ ε τι ι ζῶ σα φλοξ δι ων η μεις ε λα βο μεν την

χα α α ριν δια πυ ρος τε και υ δα α τος

το φω ως ε πε ε ε στη του Πα α ρα κλη η η

τὸ και τον κο σμον ε φω ω τι σε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλείον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς

σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ὶραντιεῖς με ὕσσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὕπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄποδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ὶϋσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

᾽Οτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

᾽Ηχος Δι-θ

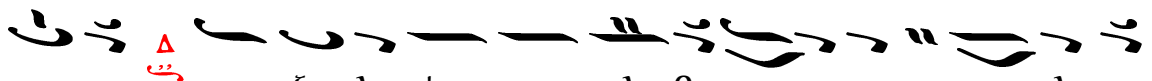
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

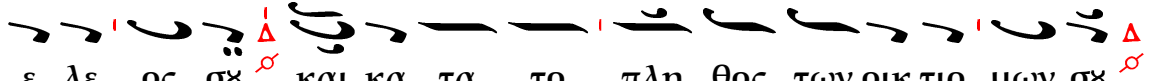

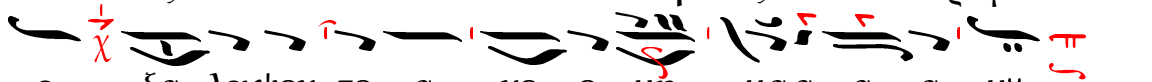
 η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
 των ^Δ

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

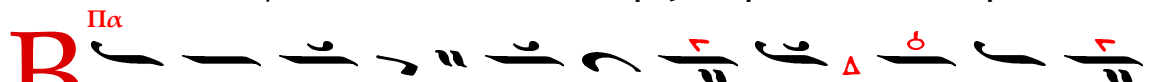
Ἦχος Πάσχα

 Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα

 ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτι ρ μων σθ

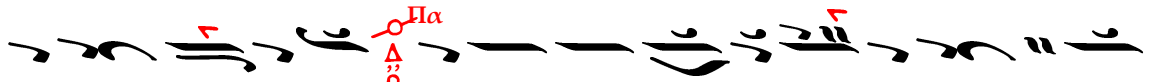
 ε ξα λει ψον το α νο ο μη μα α α μ

 Β α σι λευ ου ου ρα νι ι ε Πα ρα α

 κλη η τε το Πνε ε ευ μα α της α α λη θει ει ει

 ας ο παν τα χου πα α ρων και τα πα α αν τα

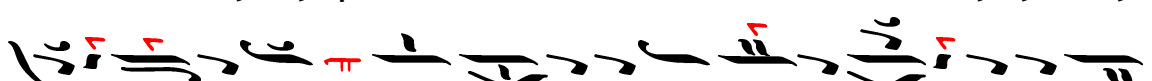
 α πλη η η ρων ο θη σαν ρος των α α γα α θων

 και ζω η ης χο ο ρη η η γος ελ θε και σκη

 η νω σο ον ε εν η η η η μιν και κα θα ρι

 σο ον η η μας α πο πα α α ση ης κη

 λι ι ι ι δος και σω σον α γα θε ε τα ας ψυ χα α

 ας η η η η μω ω ω ω ω ω ω ω ω

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οί δύο κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν «ἄνευ στίχων» (ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος). [Ὁ τοῦ βαρέος μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς δ/ή καὶ ὁ τοῦ δ' μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς δ/σ'.]

Ὁ Κανὼν, οἷ ἢ Ἀκροστιχίς: Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Π ο ον τω ε κα λυ ψε Φα ρα ω συν αρ μα
 σιν ο συν τρι βων πο λε ε μς εν υ ψη λω βρα
 χι ο νι α σω μεν αυ τω ο τι δε δο ο ξα α σται
 (δίς)

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι

Ε ρ γω ως πα α λαι τοις μα θη ται αις ε πη γγει ει
 λω το πα ρα κλη τον Πνε ευ μα ε ξα πο στει ει λας
 Χρι στε ε λα μ ψας τω κο σμω φως φι λα αν θρω
 πε

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι

Ν ο μω το πα α λαι προ κη ρυ χθε εν και Προ
 φη η ταις ε πλη ρω θη τθ θει ς Πνε ευ μα τος

ση με ρον πα σι γαρ πι ςοις χα ρις εκ κε ε χυ υ
 ται

Ἔτερος Κανὼν Ἰαμβικός.

Οὐ ἡ Ἀκροστιχίς διὰ στίχων Ἡρωελεγείων
 Θειογενὲς Λόγε, Πνεῦμα Παράκλητον πάλιν ἄλλον,
 Ἐκ Γενέτου κόλπων ἦκας ἐπιχθονίοις,
 Οἷα πυρὸς γλώσσησι φέρον Θεότητος αἴλου.
 Σῆμα τεῆς φύτλης, καὶ χάριν ὕμνοπόλοις.
 Ποίημα Κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ἀρχλαῶ.

Ἦχος Βου

Ἡ εἰ ω κα λυ φθεις ο βρα δυ υ γλωσσοσ γνο φω
 ερ ρη το ρευσε τον θε ο ο γρα φον νο ο μον ι
 λυν γαρ εκ τι να α ξας ομ μα τος νο ο ου
 ο ρα τον ο ον τα και μυ ει ται Πνευ μα τος
 γνω σιν γε ραι αι ρωνεν θε ε οιστοις ασ μασιν (δίζ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι

Ε φη το σε πτο ον και σε βα α σμι ον στο ο μα
 νο σφι σμος υ μιν ου γε νη η σε ται φι ι λοις ε
 γω γαρ εις πα τρω ω ον υ ψι στον θρο ο νον σου

νε δρι α α ζων εκ χε ω τϑ Πνευ μα τος λαμ
ψαι πο θϑ σιτην χα α ρινην αφ θονον

Κ αι νυν και α ει και εις τϑς αι ω νας των αι ω νων
α μην

Ο ρος βε βη κω ως α τρε κε ε στα τος Λο ο
γος γα λη νο μορφον εκ τε λει ει την καρ δι ι αν
ερ γον γαρ εκ πε ρα α νας ευ φρα νε φι ι λϑς πνο
η βι αι αι α και πυ ρος γλω ττημα σι νει μας το
Πνευ μα χρι στο ος ως υ πε σχετο

ὥδῃ γ'

Ἦχος ᾠ Γα ϕ

Τ ην εξ υ ψϑς δυ ναμιν τοις μα θη ταις χρι σε
ως αν εν δυ υ ση σθε ε ε φης κα θι σα τε εν
Ι ε ρϑ σα λημ ε γω δε ως ε με ε Πα ρα κλη
τον α αλ λον Πνευ μα το ε μον τε και Πα τρος α
πο στε λω εν ω στερε ω θη η σε ε σθε

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Η τς θει ς Πνευ ματος ε πι δη μη η σα σα

δυ ναμης την με ρι σθεισαν πα λαι φω νην κα

κως ο μο νο η σα αντων εις μι αν αρ μο νι ι αν

θει ως συ νη η ψε γνω σιν συ νε τι ζς σα

πι στως της Τρι α αδος εν η ε στε ρε ω ω θη η

μεν (δίσ)

Ἦχος Βου

Ε ρρη ξε γα στρος η τε κνω με νης πε δας υβ

ριν τε δυ σκα θεκ τον ευ τε κνω με ε νης μο νη προ

σευ χη της προ φη τι δος πα α λαι Αν νης φε

ρου ου σης πνευ μα συν τε τρι μμε ε νον προς τον δυ

να α στην και Θε ον των γνω σε ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Α ληπτος εστιν ηθεαρχικωταατη
 ρητρασγαρεξεφηνετςαγραμμαατςαλιςσο
 φισταςσυστομιζονταςλοογωκαιτηςβα
 θειειαςνυκτοςεξαιραμεενςλαςα
 πειειρςαστραπητ Πνευματος

Κ αι νυν και αι και εις τς αιωνων αιωνων
 α μην

Η ν εκπορευτον εξαγεννητς φας
 το πανσθενρογωφωτον αφθιτονσελαςουτην
 διγιουπατρικηςεξσιιας νυνεμ
 φανιιζεισυμφυηφρυκτωριιαπυρωδες
 ηηχος ενσιωντοιςεθνεσιιιιιιν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Ἦχος πλ. Νη ς

Ο ι τς Σωτηηροςερασαιχαςε

Πα Νη
 πλη σθη η σαν και θαρ σος ε ε λα βον οι πρω
 ην δει λι ων τες ως το Πνευμα το Α γι ον ση
 με ρον εξ υ ψης κα τη ηλ θεν ε πι τον οι
 οι κον τω ων Μα θη των και α α λλος α λλα ε
 Νη
 λα α λει προς τες λα ρς γλω σσαι γαρ δι ι ε
 Μ Δι
 σπα ρη σαν ο ρω με ναι ω σει πυ ρος και τς τς
 Νη
 ου κα τε φλε ε ξαν α λλα μα αλλον ε δρο ο σι ι
 σαν

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

με τέλος: ε δρο σι σα α α α αν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Πεντηκοστῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν * τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Ὁ Οἶκος.

Ταχεῖαν καὶ σταθεράν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν· μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλὰ ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ· ὡς περ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σέ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν Οἰκτίρμον, ἵνα συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν * τὸ πανάγιόν σου

Πνεῦμα.

Συναξάριον.

Τῆς ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ, τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Στίχ. Φέρων τι χρῆμα σάκκος ἄξιον πόλου,
Ἰουλιανὸν βάλλεται πόντου μέσον.

Σάκκῳ Ἰουλιανὸς βυθὸν εἰσέδου εἰκάδι πρώτη.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀφροδισίου.

Στίχ. Τῆς Ἀφροδίτης τῷ ξοάνῳ μὴ θύων,
Ἀφροδίσιος θανατοῦται τῷ ξίφει.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τερεντίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Στίχ. Γῆς Τερέντιος τὴν ἄραν γενναιόφρων,
Τέλους ἀφορμὴν εὔρεν εὐλογημένην.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Νικήτας ὁ Νισύριος, ὁ ἐν τῇ Χίῳ μαρτυρήσας κατὰ τὸ ἔτος ,αψλβ΄ (1732), ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τμηθεὶς, Νικήτα, τὸν σὸν ἀχένα ξίφει,
Τέτμηκας ἐχθροῦ τὰς πανουργίας πάσας.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Βασιλίσσης, Κελσίου, Ἀναστασίου, Μαρκιανίλλας, τῶν εἴκοσι στρατιωτῶν καὶ τῶν ἑπτὰ ἀδελφῶν.

Στίχ. Ἰουλιανοῦ πᾶσα δειλία μακρὰν ὠχρία,
Μᾶλλον γὰρ εὐχρουν εἶχεν αὐτὸν ἢ σπάθη.

Κτείνας τὸν Ἀντώνιον ὁ σπαθηφόρος,
Ἄκων ἐκόντα δεικνύει νικηφόρον.

Τί τῶν μελῶν πέπονθεν Ἀναστασίου;
Ἐμοῦ, λέγεις, τράχηλος ἐκκοπεὶς ξίφει.

Δίδωσι μητρὶ Κέλσιος Βασιλίσση,
Καλὰ τροφεῖα συνθανῶν αὐτῇ ξίφει.

Εὐτολμος εἰκάς δεσμοφρουρούντων μία,
Χριστοφρονούντων ἐκ ξίφους ὠφθη μέρος.

Αἰῶνας ἐκτυποῦντες ἑπτὰ τοῦ βίου,
Λείπουσιν ἑπτὰ σύγγονοι βίον ξίφει.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἄννης τῆς βασιλίσσης Σερβίας, τῆς διὰ τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθείσης Ἀναστασίας μοναχῆς, μητρὸς τοῦ ἁγίου Σάββα, πρώτου ἀρχιεπισκόπου Σερβίας.

Στίχ. Ἀναστασίαν βασιλίσσαν γεραίρω,
Βασιλίσσαν ᾧδε καὶ ἐν Ἐδὲμ ἄνω.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λουαρσάμπ Β΄, βασιλέως τῆς Γεωργίας, στραγγαλισθέντος ἐν τῇ φυλακῇ ὑπὸ τῶν φανατικῶν μουσουλμάνων περσῶν, κατὰ τὸ ἔτος ,αχκβ΄ (1622).

Στίχ. Οὐ δειλιάσω στραγγαλιὰν θανάτου,
Ἐφη Λουαρσάμπ ἀθλῶν ὑπὲρ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς ἐν τῇ Λαύρᾳ τοῦ ὁσίου Σεργίου τοῦ Ῥαντονέζ εὐρέσεως τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ Βατοπαιδινοῦ, τοῦ καλουμένου Γραικοῦ, γενομένης ἐν ἔτει ,αϞϞϞϞ' (1996).

Στίχ. Μαξίμου ὀστέα ἐκ γῆς φανέντα,
ἡμᾶς φαιδρύνουσιν ὑπὲρ χρυσίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως τῆς ἁγίας Εἰκόνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς «Ἐλεούσης», εὐρεθείσης ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αϞϞϞβ' (1962) ἐν τῷ χωρίῳ Ξυνιάδι τῆς ἐπαρχίας Δομοκοῦ.

Στίχ. Ἐλεος πηγάζουσα ὦ Ἐλεοῦσα
Ἡ Εἰκὼν σου δέδοται ἡμῖν ἐκ γαίης.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Δευτέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, αὐτὸ τὸ πανάγιον, καὶ ζωοποιόν, καὶ παντοδύναμον ἑορτάζομεν Πνεῦμα, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Θεόν, τὸ ὁμότιμον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμόδοξον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ.

Στίχ. Πᾶσα πνοή, δόξαζε Πνεῦμα Κυρίου,
Δι' οὗ πονηρῶν πνευμάτων φροῦδα θράση.

Τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Πεντηκοστῆς

Ψάλλονται ἀμφότεραι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς, μόναι δὲ αἱ ἱαμβικαὶ ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέχρι τῆς Παρασκευῆς μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.

Ἦχος ᾠδῆς Βου Ϟ

ᾠδὴ α'

Ⓜ εἰ ω κα λυ φθει εις ο βρα δυ υ γλωσ σος γνο
φω Ϟ ερ ρη το ρευ σε τον θε ο ο γρα φον νο ο μον Ϟ
ι λυν γαρ εκ τι να α ξας ομ μα τος νο ο
ου ο ρα τον ο ον τα Ϟ και μυ ει ται Πνευ μα τος

γνωσιν γε ραι αι ρωνεν θε ε οιστοις ασ μασιν

ὠδὴ γ'

Ε ρρηξε γα στρος η τε κνω με νης πε δας υβ

ριν τε δυ σκα θεκ τον ευ τε κνω με ε νης μο νη προ

σευ χη της προ φη τι δος πα α λαι Αν νης φε

ρου ου σηςπνευ μα συν τε τρι μμε ε νον προς τον δυ

να α στην και θε ον των γνω σε ων

ὠδὴ δ'

Α ναξ α να ακ των οι ος εξ οι ου μο ο νος

Λο γοςπροελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι ου ι σο σθε

νες σου Πνε ευ μα τοις α πο στο ο λοις νη μερ τες

εξ ε πεμψας ως ευ ερ γε ε της α δα σι δο ξα τω

κρα τει σα Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

Λ υ τη η ρι ον κα θαρσιν αμ πλα κη μα α

των πυ ρι ι πνο ον δε ξασθε Πνευ μα τος δρο ο σον

ω τε εκ να φω το μορ φα της Εκ κλη σι ι ας

νυν εκ Σι ωωνγαρ ε ξε λη η λυ θε νο ομος η

γλω σσο πυρ σο μορ φος Πνευμα τος χα α ρις

ὠδὴ δ'

Ι λα σμος η μιν Χρι στε καισωτη ρι ι α ο Δε

σπο της ε λαμ ψας εκ της Παρ θε ε νθ ιν ως προ

φη την θη ρος εκ θα λατ τι ι ου στερ νων Ι ω

να αν της φθο ρα ας δι αρ πα α σης ο λον τον

Α δαμ πα γγε νη πε πτω κο ο τα

ὠδὴ ζ'

Σ υμ φωνον ε θρο η σεν ορ γα νων με ε λος

σε βειντοχου σο τευκτον α ψυ χον βρε ε τας η του Πα

ρα κλη τσ δε φω σφο ρος χα α ρις σε βα σμι α

α ζει τσ βο αν Τρι ας μο ο νη ι σο σθε νης

α ναρχος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λ υ ει τα δε σμα α καιδρο σι ι ζει την φλο ο

γὰ ὁ τρι σο φεγ γης της θε αρ χι ας τυ υ ποσ υ
 μνσ πι παι αι δεσ ευ λο γει ει δε τον μο ο νον Σω
 τη η ρα και παν τερ γον ως ευ ερ γε ε την η δη
 μι ρο γη θει σα συμ πα σα κτι ι σι ι ι ι
 ις

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ᾠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς.

Ἄντι τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων [τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἀπόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλητοῦ, λαβόντες ἐξεπλήττοντο, ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου».

ᾠδὴ θ'

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Μη της φθο ρα ας δι α πει ρα κυ ο φο ρη
 σα σα και παν τε χνη μο νι Λο γω σαρκ α δα νει σα σα
 μη τερ α πει ραν δρε Παρ θε νε Θε ο το ο κε δο
 χει ον τερ α στε κτερ χω ρι ον τερ α πει ρσ πλα
 σερ γσ σε με γα λυ υ νο ο μεν

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι ²²

Ε πι πα φλα α ζον τος πα λαιτυ ρι ν8 αρ μα

τος ²² ο ζη λω της καιτυ ριπ ν8ς χαιρων ο χ8 μενος ⁹

τη ην νυν εκ λαμ ψασαν ε πιπ νοιαν ε δη η λ8 ²²

εξ υ ψ8ς Α πο στολοις υφ ης κα ταλαμ φθεντες

την Τρι α δα πα σιν ε γνω ω ρι ι σαν ²²

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι ²²

Ν ο μ8των φυ υ σε ων δι χα ξε ε νον η

κ8 ε το ²² των μα θη των της μι ας γαρ φω νης α πη

χ8 με νης Πνευ μα τος χα ρι τι ποι κι λως ε νη

χ8 εν το λα οι φυ λαι και γλωσσαι τα θει α

με γα λει α της Τρι α δος γνω σιν μυ 8 8 με ε

νοι ²²

Ἦχος ¹/₂ Βου ³/₂

Α πο ο στο λοι ²² την χα ριν τ8 Πα ρα κλη

τὸ λαβόντες ἐξεπληττοντο ἐτεταραγμέναις
 γλώσσαις λαλοῦντες καθ᾽ ἑαυτοὺς ὡς
Χ αἰροῦσά νασσα ἀμητροπαράθενον κλεῖ-
 ος ἀπαντὰ ἑαυδίνητον ἐλαλον στομαθί-
 ον οὐσθενίσεμελπειν ἀξίως ἵ-
 γγιὰ δένυς ἀπασσόντων ὁκοκνονοῦ-
 θενσεσμφωνῶσδοξαζομεν (δίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Α ποστολοὶ τὴν χάριν τὴν Παράκλη-
 τὸν λαβόντες ἐξεπληττοντο ἐτεταραγμέναις
 γλώσσαις λαλοῦντες καθ᾽ ἑαυτοὺς ὡς
Υ δεινοὶ ἐκείνην φύσιν ἰζων Κοο-
 ρήν ἡμῶν ἑαυδίνησι καὶ κρυφίλογονο-
 σσάντων ἀθανάτων τῶν βροτῶν φύσιν
 δεξιοκλισίῃσιν ἰδρῶμενος Πάτερ

πε πομφετην χα α ριν τϑ Πνευ ματος

Και νϑν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων. Αμην.

A πο ο στο λοι την χα ριν τϑ Πα ρα κλη
τϑ λα βοντες ε ξε πληττον το ε τε ραις γλωσσαις
λα λϑ υντες κα θως το Πνε ευ μα ε δι δϑ

O σοις επ νευσε εν η θε ο ορ ρυ τος χα α
ρις λαμ πον τες α ςραπ τον τες ηλ λοι ω με νοι
θνει ει αν αλ λοι ω σιν ευ τρε πε στα α την
σο σθε νϑ σαντην ατ μητον ει δο ο τες σο φην τρι
φεγγον ϑ σι αν δο ξα ζομεν

Καταβασία.

Ῥδὴ θ'. Ἰαμβική.

X αι ροις α νασσα α μητρο πα αρ θε νον κλε ε
ος α παν γαρ ευ δι νη τον ευ λα λον στο μα ρη
τρε ευ ον ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ι ως
λι γγι α δε νϑς α πας σϑ τον το ο κοννο ει ν ο

θενσεσμ φωνωςδο ξα ζο με ε ε ε εν

και ἀργῶς

X αι αι ροις α να α σσα μη η η τρο ο
παρ θε ε ε ε ε νο ον κλε ε ε ος α παν
γα αρ ε ευ δι ι νη η η το ον ε ε ευ λα α α λο
ον στο ο ο μα ρη τρε ε ευ ον ς ς ς σθε νει ει
σε ε με ελ πειν α α ξι ι ι ω ως ι λιγ
γι α α δε ε ε νς α α πας σθ το ο ον
το ο ο ο ο κο ον νο ο ο ειν ο ο θε εν
σε συμ φῶ ω ω νως δο ξα α ζο ο με ε ε ε

εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. **Γα ρ**

T ο Πα α να γι ον Πνε ε ε ε ευ μα
α α α α α α το προ ι ον εκ τσ Πα
τρος και δι γι ου εν δη μη η η η η σα

 α α α α αν τοις α γραμ μα τοις Μα θη
 ταις τας σε Θε ον ε ε πι γνο ον τας σω ω
 σον α α γι α α α σον πα α α αν τας
 (δίσ)

Φως ο Πα τηρ φως ο Λο ο ο ο ο γο
 ο ο ο ο ο ος φως και το ο Α γι ι
 ι ον Πνε ε ε ευ μα ο περ εν γλωσ σαις πυ
 ρι ι ι ι ι ναι αι αι αι αι αι αις τοι οις
 Α πο ο στο λοι οι οις ε πε ε ε εμ φθη
 και δι αυ τς πα ας ο κο ο σμος φω τα γω
 γει ει ει τε Τρι ι α δα σε βει ει ει ν Α
 γι ι ι ι ι αν

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Δι-θ

Πα α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
 Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ

τον ε ε εν τοι οι οισ υ ψι ι στοις σοι προ ε πει

υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι

α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του σοι προ ε πει υ υ μνο ος

τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δευτεροῦντες τὸ α'.

χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κα

τα το πληθοστης με γαλω συ νης α αυ του

Ε ν τοις Προ φη ταις α νηγ γειλας η μιν ο δον σω

ω ω τη ρι ι ας και εν Α πο στο λοις ε λαμ ψε

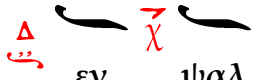
Σω ω τη ρη ημων η χα α ρι ις τς ς Πνε ε ευ

μα α το ο ος ος σου ει Θε ο ος προ ω ω τος

συ και με ε ε τα τα αυ τα και εις τς αι

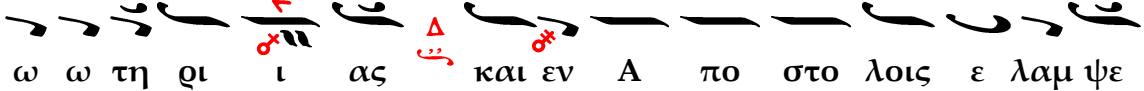
ω ω νας συ ει ει ει ο ο Θε ο ο ος

η η η η μων

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν ψαλ

 τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

E^{Δι} ν τοις Προ φη ταις α νηγ γειλας η μιν ο δον σω

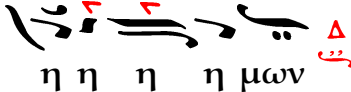

 ω ω τη ρι ι ας και εν Α πο στο λοις ε λαμ ψε

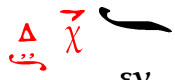
 Σω ω τηρ η ημων η χα α ρι ις τς ς Πνε ε ευ

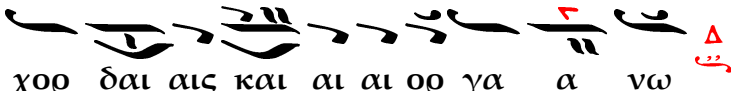

 μα α το ο ος σς συ ει Θε ο ος πρω ω ω τος

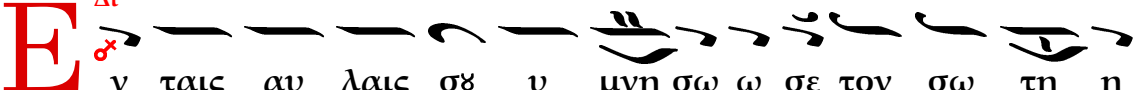
 συ και με ε ε τα τα αυ τα και εις τς αι

 ω ω νας συ ει ει ει ει ο ο Θε ο ο ος

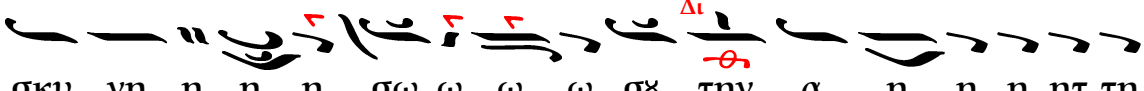
 η η η η μων

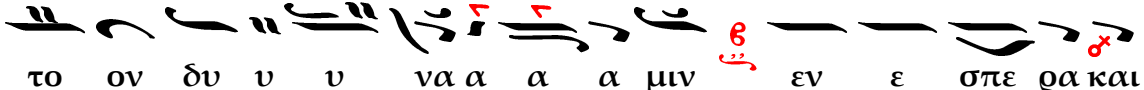
Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

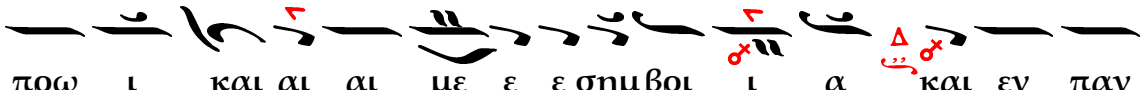
 χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω

E^{Δι} ν ταις αυ λαις σς υ μνη σω ω σε τον σω τη η

 ρα α α τς κο ο σμς και κλι να ας γο ο ο νυ προ

 σκυ νη η η η σω ω ω σς την α η η η ητ τη

 το ον δυ υ υ να α α α μιν εν ε σπε ρα και

 πρω ι και αι αι με ε ε σημβρι ι α και εν παν

τι ι και αι ρω ευ λο γη η η η η σω ω σε
Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ
πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον

Εν ταις αυ λαις σϛ ϛ ϛ Κυ ρι ι ε οι πι στοι το

γο νυ υ της ψυ υ χης και τϛ σω ματος υ υ υ πο κλι

ι να α α αν τες α νυ μνϛ μεν σε τον α να ρ χο

ο ον Πα τε ε ρα και τον συ να να αρ χο ον Υι υι

ον και το συ να ι δι ι ον και πα να γι ι ι ον

Πνε ευ μα το φω τι ι ι ζον και α γι α α ζον

τας ψυ υ χα α ας η η η η μων

Ἦχος πλδ Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τϛ αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Γ^{Νη}λωσαι πο τε συ νε χυ θησαν δια την τολ μα

αν τη ης πυρ γο ποι οι οι ι ι ι ι ας γλωσσαι

δε ε νυ υν ε ε σο φι ι ι σθη η η σαν

Νη δια την δο ξα αν τη ης Θε ο γνω ω ω σι ι ι

ι ας ε κει ει κα τε ε δικα α σε Θε ε ος

τους α σε βεις τω πται αι αι σμαα α α τι εν

τα αυθα ε φω ω τι σε Χρι ι στος τους α α λι

εις τω Πνε ε ε ευ μα α α α τι το τε κα τει

ειρ γα α α σθη η Η α φω νι ι ι α α προς τι

μω ω ω ρι ι ι ι αν αρ τι καινου ουρ γει ει ται

αι η συ υμ φω ω νι ι ι ι α προς σω τη ρι

Νη ι αν των ψυ χω ω ω ων η η η η μω ω ω ω ω

ων

Και εϋθϋς φάλλεται εις τον αυτον η̄χον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι αστου κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Κ α θ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη του σφυ λα χθη ναι η μα ασ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ον με ^Α ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι ημαρ τον

σοι ^ν

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου ^ν

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως ^ν

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε ^ν

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^ν (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Α και α γι ω Πνευμα

τι ^ν

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μη ην ^ν

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^ν

Ἄσματικόν. 7̣ χ̣

A α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Δ₂ A
 α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δ₂ A γι ι ος A
 α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε
 ε η σο ο ο ο ον η η μα α α α α ας V₂

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

E υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων Γ₂ Δ₂
 ο παν σο ο φης τος α λι εις α να δει ει ξας Δ₉ κα
 τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο A γι ον Γ₂ Δ₂ και
 δι αυ των την οι κη με νη σα γη νε ευ σας Δ₉ φι λαν θρω
 πε ε δο ξα 7̣ χ̣ σοι οι οι οι Γ₂ Δ₂

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος π̣δ̣ Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον V₂
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον 6̣ 7̣ χ̣
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ₂

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ιη΄ (18).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (ιη΄ 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν. (ιη΄ 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ΄. Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. (ιη΄ 4)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. (ιη΄ 5)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω

σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (ιθ' 2)

Σ ω σον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον

ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. β'. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου. (ιθ' 3)

Σ ω σον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον

ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. γ'. Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω. (ιθ' 4)

Σ ω σον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον

ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Στίχ. δ'. Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι. (ιθ' 5)

Σ ω σον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ψαλλον

ταςσοι αλ λη λ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
 α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμός κ' (20).

Ἦχος πλ. δ' Γα ρ

Στίχ. α'. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς και
 ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. (κ' 2)

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων
 ο παν σο ο φθς τῶς α λι εις α να δει ει ξας κα
 τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και
 δι αυ των την οι κῶ με νη σα γη νε ευ σας φι λαν θρω

πε ε δο ξα σοι

Στίχ. β'. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. (κ' 3)

Ευλογητος εἰ Χριστε ο Θε ε ος η μων

ο παν σο ο φης τς α λι εις α να δει ει ξας κα

τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και

δι αυ των την οι κς με νησα γη νε ευσας φι λανθρω

πε ε δο ξα σοι

Στίχ. γ'. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. (κ' 4)

Ευλογητος εἰ Χριστε ο Θε ε ος η μων

ο παν σο ο φης τς α λι εις α να δει ει ξας κα

τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και

δι αυ των την οι κς με νησα γη νε ευσας φι λανθρω

πε ε δο ξα σοι οι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Ἦχος Δι-θ

ψω ω θη τι Κυ ρι ε εν τη δυ να α

μει σς α σομεν και ψα λθ μεν τας δυ να στει ει ας σς

σωσον η μα ας Πα ρα κλητε α γα θε ε ε ε ε

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι α

ᾠχος Γα ρ

Ευ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η μων

ο παν σο ο φθς τς α λι εις α να δει ει ξας κα

τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο Α γι ον και

δι αυ των την οι κη με νη σα γη νε ευ σας φι λαν θρω

πε ε δο ξα σοι

Κοντάκιον

Ο τε κα τα βαρ τας γλωσσας ου νε ε χε ε

δι ε με ρι ζεν Εθ νη ο ο Υ ψι στος ο τε

τς πυ ρος τας γλωσσας δι ε ε νει μεν εις ε

νο τη τα παντας ε ε κα λε σε και συμ φω νος

δο ξα ζο μεν το πα να α γι ον Πνε ευ μα α α α

Ἄντι τοῦ Τρισαγίου·

ᾠχος 4 Πα φ

Ο σοι εἰς Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α λλη
λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α (δὶς)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εἰς Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη
λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε
ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μῖς

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι
 εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε
 βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε
 ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε
 ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α σθε ε
 ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α

Δύναμις, Ὅσοι εἰς Χριστόν, Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ υ υ ω υ υ υ να α α α α α
 να α α α α α α να α α α α α
 α α α α Δυ υ να α α μι ι ι ι ι ι
 ις

Ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο σοι οι οι
 εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε
 ε ε βα α α να α α πτι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σθη τε ε
 Ζω
 Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο χο ο ο ο ο ν ε νε ε δυ υ
 υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 σα α α σθε ε ε ε χε ε ε ε ε λει ε
 Πα
 ε ε ε ε ε Α α α α λλη η η λυ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ι ι
 Α λλη η λυ υ υ υ υ υ υ υ ι α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α ια α α (ιδ' Ίουνίου , α 4 ζ' , I.A.)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης: Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ. β'.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς κζ').

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος Βου θ

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ και ευ

λο γησον την κληρονομια ανσϛϛ

Προς σε Κυριε κεκραξομαι ο Θεος μη

μη παρασιωπησης απεμϛϛ

Σωσον Κυυριε τον λαοον σϛ και ευ

λο γησον την κληρονομια ανσϛϛ

Κυριος κραταιωματϛ λαϛ αυτϛ και

υπερασιστης των σωτηριων τϛ χριστϛ αυτϛ

εστι ι

Σωσον Κυυριε τον λαοον σϛ και ευ

λο γησον την κληρονομια ανσϛϛϛ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Ἐφ. ε' 8-19)

Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· —ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθῶσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· —δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶ. Διὸ λέγει· Ἐγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ

Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνω, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀλληλοῦῖα (γ'). ᾠχος β'. (Ψαλμὸς ν').

ᾠχος Δι-θ

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

Στίχ. α'. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μϑ

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

Στίχ. β'. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές
 εγ και νι σον εν τοι οισ εγ κα α α τοι

οι οισ μϑ

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ

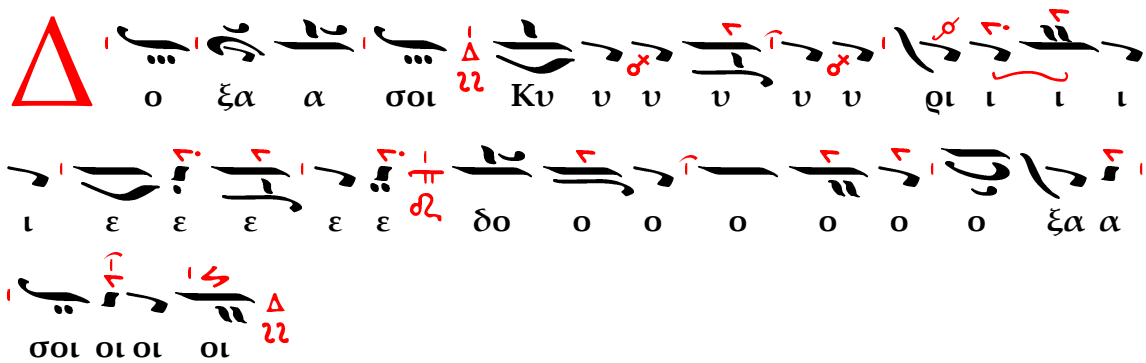

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιη' 10-20).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός. Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἔαν γένηταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφείς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; Καὶ ἔαν γένηται εὐρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπόληται εἷς τῶν μικρῶν τούτων. Ἐὰν δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε ἔλεγξον αὐτὸν μετὰ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἔαν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἓτι ἓνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα. Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπέ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἔαν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἔαν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἔαν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. Πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔαν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἔαν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἕμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Ἦχος ἰβ' Δι.

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ο ^{Δι} ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε
ρου ^{Πα} βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ ^{Δι} μ ^Δ μ ^Δ στι κως ει κο ο
νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει
ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε ε ε ες ^{Δι} και αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η
^{Δι} η η η η η η η η η ζω ω ω ω ω ω ω
^{Νη} ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ^{Δι}
Τρι ι ι α α α α α α α α α α α
α α α ^{Πα} δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι σα α α
α α α α ^{Ββ} α α α α α α α α α α α α γι ι
ι ο ον υ μνον προ ο σα α α α α α α υ
μνο ο ον προ ο σα α α ^{Πα} δο οον τε ες ^β πα α σαν
την ^{Δι} βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ο τι κη η η η η η η η ην α πο θω με θα

α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι

ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α α αν

Ω ω ω ω ω ως τον Βα α σι ι ι τον

βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε β

σι λε ε α α α α α α α των ο ο ο ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι

Τ αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι

αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον

τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ιν Αλ

λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

Κυριε Ελεε ηησον

Κυριε Ελεε ηησον

Κυριε Ελεε ηησον

Κυριε Ελεε ηησον

Παρασχ Κυριε

Παρασχ Κυριε

Παρασχ Κυριε

Παρασχ Κυριε

Παρασχ Κυριε

Παρασχ Κυριε

Και τω πνευματισ

Σοι Κυριε

και ἄλλως:

Σοι Κυριε

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
 σχυ υ υς μϛ ^ⲡ Κυ ρι ο ος ςε ρε ε ω ω
 μα α α μϛ ^ⲗ και κα τα φυ γη η μϛ και
 ρυ υ ςη ης μϛ ^Ⲃ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε
 ε ε ευ μα ^ⲗ Τρι α δα ο ο μο ς
 ς ς σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ςον ^Ⲃ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
νε ε ε σε ε ως

Κ αι με τα τῶ πνε ευ μα το ο ο ος σῶ

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και αι ον και ἄλλως

Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ὄ ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης ὄ ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ὄ ω σαν

να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

Α α α α μη η η η ην

Α α α α α α α μη η η ην

Σ ε υ μνη ὄ ὄ ὄ μεν σε Ευ λο γῶ

ὄ ὄ μεν σοι ευ χα ρι σῶ ὄ μεν Κυ

υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα α σϛ ϛ
ο Θε ο ος η η μων ^{Δι}

Ἐτονίσθησαν ἰζ' Ἰουλίου , βια´ , ἀντεγράφησαν κζ´ Ὀκτ. , βιβ´ . Ι.Α.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...
Ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδῆς τοῦ β' Κανόνος.

Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^{Δι} Βου ^Σ

X ^{Δι} αι αι αι αι ροι οι οι οισ α α να α α ασ
σα α α α α μη τρο ο πα α αρ

[^{B8} θε νο ον κλε ε ε ε ε ε ε ο ος]

^ἦ [^{B8} θε νον κλε ε ε ο ος]

^{Δι} α α α πα α αν γα αρ ε ευ δι ι νη η
η το ο οον ε ε ευ

[^{B8} λα λο ον στο ο ο ο ο ο ο ο μα α α]

^ἦ [^{B8} λα λον στο ο ο μα α]

^M ρη τρε ^{Δι} ε ε ε ε ε ευ ον ϛ ϛ σθε ε νει ^{B8}

^{Δι} σε ε ε με ε ελ πειν α α ξι ι ι ι ι ι

ι ω ^{Δι} ως ι ι λι γγι ι α α α α

δε ε νϛ ϛ ϛ ϛ ϛς α πας οϛ τον το ο ο

κο ον νο ο ο ει ει ει^Δ ο θε ε ε εν

σε^{Βϛ} συμ φω ω ω

[νως δο ο ξα α α α α ζο]

η

[νως δο ξα α ζο]

με ε ε ε ε ε ε ε ε εν^ϛ

Ἐτονίσθη τῆ ἐ΄ Ἰουνίου τοῦ , βῆ κατὰ τὸ παλαιὸν σύστημα,
ἐξηγήθη τῆ ζ΄ Ἰουνίου τοῦ , βθ΄.

I.A.

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἐκ τοῦ Μουσικοῦ Πανδέκτη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ^{Πα} ο Πνε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

το πνε ε ευ μα α σου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου^Π το ο ου ο ο ο α α α α α α

α α ια α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α ια α α α α α α

M ι ι ι ι ι ι α α α α ι ι ο ο ο

ον μη η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η χη η η η η

η η η χη η η η μη αν τα α α νε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε λη η η η ης α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α αφη η μω ω ω

ων δε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο με ε ε

δε ε ο ο με θα α α φι λα α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α φι λα α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α φι λα α α ανθρω ω πε

 ε ε ε Αλ λη λου ου ου ι ι ι α α α α

 α α α α

Μετά την μετάδοσιν.

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υ

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν ος ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων ος με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν ος

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

λϑ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ϑ ευ λο γη με

νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϑ ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϑ νυν και ε ως τϑ

αι ω ω νο ο ος